

per Vaireda, Oller, Russinyol, Ruyra, Víctor Català, Bertrana, Roig i Raventós, Pere Coromines, Josep Carner, Maseras, Soldevila, Casellas, Alexandre Plana, Cristòfor de Domènech, Martínez-Ferrando i Eudald Duran-Reinalds.

Seguirà a aquest llibre un altre recull en el qual figuraran, entre d'altres escriptors, Carles Riba, Massó i Torrents, Carles de Fortuny, Surinyach-Sentics, Santamaria, els joves de la darrera formada com Miquel Llor, i els gran autors del segle passat que foren excel·lents prosadors com Verdaguer, Guimerà i Costa i Llobera.

Notem que Albert Schneeburger és autor de l'Anthologie des poètes catalans, que tant d'èxit obtingué.

“KATALUNA ANTOLOGIO”. — Acaha de publicar-se en la llengua internacional, esperanto, una Antologia d'escriptors catalans, que forma un gruixut volum de més de quatre-centes pàgines pulcrament editada en paper de fil.

N'és autor el senyor Jaume Grau-Cases, el qual signa la major part de les traduccions.

Segons llegim, aqueixa Antologia, destinada a donar a conèixer arreu del món la nostra literatura i els nostres autors, ha estat feta amb molta cura i amb molt seny, sense prejudicis d'autors ni d'escoles. Abraça una cinquantena d'escriptors antics i moderns.

“EL RAM D'OLIVERA”. — És el títol d'una nova Biblioteca suava iniciada amb el volum retolat “Poetes i crítics” que signa Josep M. Capdevila, un dels més erudits escriptors de Catalunya.

Aquesta Biblioteca s'ocuparà de prosa didàctica literària, tal com estudis, assaigs i crítica.

Poetes i crítics n'és el primer volum i conté estudis sobre Verdaguer, Costa i Llobera, Alcover, Joaquim Ruyra, Josep Carner, Llorc Ribet, Bofill i Mates, Joaquim Folguera, Clementina Arderiu, Josep M. de Sagarra. Hi ha encara tres assaigs sobre Joubert i De Sametis i al marge de la “Divina Comèdia”.

Seguiran aviat altres volums de Joan Alcover, Ll. Nicolau d'Oliver, J. Estelrich, Carles Riba, Tomàs Garcés, etc.

CACERES A L'AFRICA TROPICAL. — Una novetat dins la bibliografia catalana, és aquest llibre tot just aparegut de Nicolau M. Rubió i Tudurí. El seu autor, junt amb altres catalans àvids d'aventures, ha realitzat per terres africanes vàries caceres, i les ha descrites en aqueix llibre que acaba de sortir a Barcelona i que està obtenint un bon èxit de crítica i de venda.

Hom assenyalava l'elegància i correcció del lèxic emprat pel senyor Rubió i Tudurí que no és escriptor però que ho sembla molt més que d'altres que ho “són”, o que s'ho pensen.

ALTRES LLIBRES. — Els més recents apareguts són, entre d'altres que no ens vénen a la memòria: “Historia Natural” de Plini el Vell, traducció de Margal Oliver, primer volum d'aqueixa Enciclopèdia de la natura, publicació de la “Fundació Bernat Metge”. “Invocació secular”, poesia impecable de Josep M. López-Picó. “Les principals faltes de gramàtica (Manera d'evitar-les)” de Pompeu Fabra. “El cor d'un home”, primer volum de la Biblioteca Catalana d'Autors Novel·lis, de Joaquim Segura i Lamich. “La llàntia meravellosa d'Aladé”, dels contes “Les nits i una nits”, versió de Margal Trilla i Rostoll, il·lustracions de Lola Anglada. “Ma vida en doina”, llibre de memòries, de Joan Santamaria, l'autor de “Narracions extraordinàries”. “L'any que ve”, de Francesc Trubal, escriptor nou, volum inicial de la novel·la “La Mirada”. “Ossa Menor”, obra pòstuma de Salvat-Papassit, il·lustrada per Josep Obiols.

LES REVISTES. — En aquest cànter Catalunyà compta amb coses definitives, com són “La Revista de Catalunya”, “Crític” i “La Paraula Cristiana”.

Hom s'annuncia una altra que durà per nom “Ciència. — Revista catalana de Ciència i Tecnologia”, en la llista de col·laboradors de la qual figuren els senyors doctor Eduard Alcobé, Miquel A. Baltà i Bolla, Josep Bartomeu i Granell, A. Avel·l Basols, Mn. Antoni Bataller, J. M. Bellido, Josep M. Bofill i Poch, Rafel Campalans, doctor Leandre Cervera, doctor Lluís Cirera i Salsé, M. Coll i Alemtorn, Joan Crezelles, Ferran Cuito i Canals, Pere Domingo, Emili Echevarria, Manuel Escudé i Molist, J. Farran i Mayoral, Mn. Faura, Eduard Fontseré, Tirs Fuentes, Alfons Gailardo, Rafel Hernández, Alexandre Homdedeu, doctor Ramon Jardí, Joan de Lasarte, Antidi Layret, Julià Manich, August Matons, J. Monton i Blasco, Andreu Oliva i Lacoma, doctor Olivé i Rodés, R. Peypoch i Pich, doctor August Pi i Sunyer, Carles Pi i Sunyer, Francesc Pi i Sunyer, Jaume Pi i Sunyer, Francesc Planell i Riera, Enrie Posa, doctor Josep M. Puig i Marquès, Ramon Rahola, Pau Rodon, M. Rossell i Vilà, Josep Serrat i Bonastre, Esteve Terrades, Josep Tret i Mensa, P. Vidal de Llobatera i Francesc Vives i Pons.

Esmentem les últimes publicacions aparegudes, tals com “La dona catalana”, “Nostra Dança” i “Lletres catalanes”, i el setmanari humorístic “El Senyor Daironses”, destinat a fer forrolla entre el nostre poble per la sal i el pobre que li posaran els seus redactors i dibuixants, entre els quals hom veu Gaietà Cornet, Prudenci Bertrana, Junceda, Josep Carner, Opisso, Joan d'Ivori, Josep M. de Sagarra, Guerau de Liost, Mezquita-Almer i molts d'altres.

TEATRE CATALÀ. — Enguany el Teatre Català té quatre o cinc coliseus que li reten homenatge. Quant a obres cal remarcar l'èxit que han obtingut “Seny i amor, amo i senyor”, comèdia deliciosa, en tres actes, original d'Avel·l Artís; “Déu hi fa més que nosaltres”, dos actes de comèdia ciutadana, de Carles Soldevila, i “La folia del desig”, drama en dos actes, original de Josep M. de Sagarra, tres obres que per la seva vàlua venen a enriquir notablement el tresor del nostre teatre.

NOTES D'ART. — En altre lloc d'aquest número el lector trobarà un article que transcrivim de “La Revista de Catalunya” signat per Joan Sacs, pseudònim de Feliu Elies (Apa), un dels millors artistes contemporanis de la nostra terra i més autoritzats. En aqueix escrit Joan Sacs remarca la importància individual de cada un dels artistes catalans que s'obren pas a París. Dos d'ells, Pere Pruna, pintor, i Josep Dunyac, escultor, són novinguts i de cop i volta es fan albiradors del món intel·ligent pels seus grans mèrits. No fa pas gaire que llegírem el triomf que aconseguí a Londres, últimament, el pintor Pere Pruna.

Jospe Dunyac, acaba de realitzar una exposició de les seves escultures a les Galeries Dalmau, de Barcelona. Veieu com en parla Joan Sacs, des de “La Publicitat”:

“Potser ningú més a Catalunya, llevat d'En Gargallo, hagi aconseguit en la petita escultura tanta quantitat de belles qualitats reunides alhora com ha aconseguit Josep Dunyac en aquestes estatuets de marbre i bronze. Cal admirar-hi la bella dicció; de quina exquisida manera el cop d'ull intern, l'encís de l'artista enfront del seu model, han estat expressats, sense negligir cap detall valuós, sense tampoc caure en migradesa detallista, bo i conservant una bella síntesi, ajuntant la força i la gràcia, coordinant el particular amb el general, arrodonint l'obra amb la precisió, frescor i fuga que són pròpies dels grans mestres.

Després vénen els retrats, tan ben vistos, tan ben compresos que ningú que coneixi els originals pot deixar de complaure-s'hi i que són motiu de contemplació àdhuc per a les persones alienes a aquelles personalitats. “La noia de Lladó” és un bust de museu. Els retrats del dibuixant Inglada i del periodista Josep Pla són sorprenents de vida peculiar, d'aquella vida i d'aquella manera de plantar cara a la vida que els llurs amics els hi conciben.”

El moviment artístic és intens a la nostra pàtria. El correu últimament arribat ens parla, ultra l'exposició Dunyac, de les mostres presentades per Duran-Camps, Magí Oliver, P. Pigem, Joan Junyer, Martí Garcés, Joaquim Mir, Francesc Gimeno, Vila-Puig i Laureà Bonet.